

XXXIX.

Betænkning

over

Forflag til Lov om en Forhøjelse af den ved Lov Nr. 47 af 1ste April 1887 paabudne Skat af Brændevinsbrænding.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 2den Marts 1900.)

Udvalgets Flertal (S. C. Christensen, Fogtmann, C. Hage, N. S. Jensen, H. Madsen, Møestrup, P. T. Nielsen og Kosleff) indstiller til Tinget at nægte det foreliggende Lovforflag yderligere Fremme.

Forflaget gaar ud paa at forhøje den nuværende Afgift af Brændevinsbrænding fra 9 Ore til 25 Ore pr. Pot 50 pSt. Brændevin. Den finansielle Virkning af denne Forhøjelse kan ikke paa Forhaand angives uden ved en mer eller mindre paalidelig Sandshyldighedsberegning. Hvis man med Regeringen vil se bort fra Forbrugets mulige Formindstelse og regne, at 1 Million Potter aarlig anvendes til teknisk Brug, vil den forhøjede Afgift, naar man gaar ud fra Produktionen i 1898, medføre en Indtægtsforøgelse af ca. 5 Mill. Kr. Hvis man med Landstingsudvalgets Flertal vil anslaa det tekniske Forbrug til 1½ Mill. Potter aarlig og forudsætte en Nedgang i det øvrige Forbrug af en Femtedel, bliver Indtægtsforøgelsen ca. 3,300,000 Kr. Som Modvægt mod denne Skatteforhøjelse tilbydes der Medsættelser paa Toldloven — af Regeringen til et Beløb af ca. 5 Mill. Kr., af Landstingsudvalgets Flertal til et Beløb af ca. 1,850,000 Kr. Samtidig fastholde begge en Bestyttelse for den indenlandske Produktion af 15 Ore pr. Pot, hvilket kan antages at svare til 100—150 pSt. af den egentlige Produktionspris.

Udvalgets Flertal maa tilraade, at det bliver stillet uden for Tvivl, at Tinget ikke er til Sinds at give det saaledes foreliggende Forflag sin Tilslutning. Betragtet under Synspunktet af den indirekte Skattebyrdes Vættelse for Befolkningen kan det ikke anbefales at foretage en Omlægning, der i det væsentlige nærmest vil komme til at gaa ud paa at erstatte Forbrugsafgifter, der hvile paa Artikler, som benyttes af alle Samfundsklasser, med en forhøjet Afgift paa en Artikel, der fortrinvis benyttes af de mindre bemidlede. Set fra et finansielt Synspunkt kan en Omfordeling, der medfører en ensidig stærk Belastning af en enkelt Forbrugsgegenstand, lige saa lidt anses for at være formaalstjenlig. Og at det skulde være ønskeligt, at et saa omtvistet Skatteobjekt end yderligere betynges ved Dpretholdelsen af en uforholdsmæssig høj Toldbestyttelse, lader sig heller ikke begrunde.